

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
WYŻSZA SZKOŁA PRZEDSIĘBIORCZASCI I ADMINISTRACJI W LUBLINIE
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
БЕРЕЗІВСЬКЕ ВИЩЕ ПРОФЕСІЙНЕ УЧИЛИЩЕ ОНПУ
ОДЕСЬКИЙ РЕГІОНАЛЬНИЙ ІНСТИТУТ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ
НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ ПРИ
ПРЕЗИДЕНТОВІ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ГВАРДІЇ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ АЕРОКОСМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМ.
М.Є. ЖУКОВСЬКОГО «ХАІ»

*Світлій пам'яті нашого друга та колеги
Сергія Харлампійовича Яворського
присвячується*

МАТЕРІАЛИ

**Міжнародної науково-практичної конференції
«АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ
ДЕРЖАВНО–ПРАВОВОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ»
21-23 червня 2017 року, м. Одеса**

УДК 342.5 (477)

Збірник матеріалів Міжнародної науково-практичної конференції «Актуальні питання державно-правового розвитку України» містить тези наукових праць, у яких розглядаються: сучасний стан та перспективи розвитку національної правової системи України, реформи в сфері державного управління України в рамках вивчення міжнародного досвіду та розкриття вітчизняних реалій, трансформаційні процеси в сучасному українському суспільстві, державі та економіці. Особливо увагу приділено характеристиці української політичної системи та пошукам шляхів підвищення ефективності її функціонування. Також розглянуто філософський, історичний та культурологічний аспекти суспільно-політичного розвитку України. Не залишилася осторонь й державна інформаційна політика в нашій країні та шляхи її реалізації.

Редакційна колегія:

Марущак В.П. – доктор наук з державного управління, професор, завідувач кафедри права і законотворчого процесу Одеського регіонального інституту державного управління Національної Академії державного управління при Президентові України;

Білоусов О.С. – доктор політичних наук, професор кафедри правознавства Одеського національного політехнічного університету;

Чістякова І.М. – кандидат філософських наук, доцент, завідувач кафедри правознавства Одеського національного політехнічного університету;

Гегечкорі О.В. – доцент, доцент кафедри соціальних та правових дисциплін Національної академії Національної гвардії України;

Прилуцька А.Є. - канд. філос. наук, проф. ХАІ, завідувач кафедри документознавства та української мови, Національний аерокосмічний університет ім. М.Є. Жуковського «ХАІ»;

Гладка Т.І. - кандидат наук з державного управління, викладач кафедри філософії і суспільних наук, Вищий державний навчальний заклад України «Українська медична стоматологічна академія» (м. Полтава);

Шевченко В.П. – директор Березівського вищого професійного училища ОНПУ, викладач вищої категорії, відмінник освіти України;

Шевченко Г.О. – заступник директора з навчально-методичної роботи та міжнародних зв'язків Березівського вищого професійного училища ОНПУ, викладач вищої категорії;

Кривдіна І.Б. – кандидат історичних наук, доцент, доцент кафедри правознавства Одеського національного політехнічного університету (відповідальний секретар);

Моїсеєва Т.М. – кандидат історичних наук, доцент, доцент кафедри правознавства Одеського національного політехнічного університету.

Рецензенти:

Пахомова Т.І. – доктор наук з державного управління, професор кафедри права і законотворчого процесу Одеського регіонального інституту державного управління Національної Академії державного управління при Президентові України;

Сухотеріна Л.І. – доктор історичних наук, професор, завідувач кафедри політології Одеського національного політехнічного університету;

Оганісян М.С. – кандидат філософських наук, доцент кафедри державного управління та місцевого самоврядування Одеського регіонального інституту державного управління Національної Академії державного управління при Президентові України.

Актуальні питання державно–правового розвитку України:
Матеріали міжнародної науково-практичної конференції, присвяченої світлій пам'яті нашого друга та колеги Сергія Харлампійовича Яворського (21-23 червня 2017 р., м. Одеса). – К.: Каравела, 2017. – 148 с.

ЗМІСТ

Оборський Г.О. Реформування освіти в Україні в контексті реалізації євроінтеграційного напрямку.....6

СЕКЦІЯ 1 «НАЦІОНАЛЬНА ПРАВОВА СИСТЕМА УКРАЇНИ: ІСТОРІЯ, СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ»

Букач В.М. Правова культура.....10

Латишева В.В. Аналіз законодавчих новацій щодо регулювання діяльності органів державної виконавчої служби України.....12

Львова Є.О. До питання про сучасні тенденції та межі реконструкції конституційних принципів.....15

Чістякова І.М. Інститут поліцейського омбудсмену в Україні.....17

Шевченко Б.Г. Правова освіченість та сучасна студентська молодь України.....20

СЕКЦІЯ 2 «РЕФОРМИ В СФЕРІ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ УКРАЇНИ: МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД ТА ВІТЧИЗНЯНІ РЕАЛІЇ»

Бачинська К.В. Державна власність в руслі конституційного процесу...21

Гладка Т.І. Розвиток галузі охорони здоров'я України в умовах децентралізації влади.....23

Зембровські Т. Польський досвід регулювання ринку сільськогосподарських земель очима українських науковців.....27

Марущак В.П. Державне управління – генератор розвитку соціально-економічних процесів.....31

Оганісян М.С. Подолання корупції в Україні: міф чи реальність?.....35

Чабанова К.І. Аспекти впровадження реформ в контексті Угоди про асоціацію Україна-ЄС.....37

СЕКЦІЯ 3 «ДЕРЖАВНА СОЦІАЛЬНА ПОЛІТИКА І СОЦІАЛЬНА СФЕРА В УКРАЇНІ: ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ТА РЕФОРМУВАННЯ»

ЗНАЧЕННЯ ГУМАНІТАРНИХ ДИСЦИПЛІН У ПРОЦЕСІ ВИХОВАННЯ ПАТРІОТИЗМУ У СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ

Бабіна В.О. Значення гуманітарних дисциплін у процесі виховання патріотизму у студентської молоді.....40

Карагяур В.І. Спілкування як механізм соціальної взаємодії.....43

Кривдіна І.Б. Роль Організації Об'єднаних Націй у вирішенні проблем внутрішньо переміщених осіб в Україні.....47

Кутузова Н.Г., Кязимова Г.Х. К вопросу о воспитании патриотизма в условиях вступления Украины в ЕС.....52

Марахина Е.Л. Феномен «соціального безум'я» в українському обществі.....	54
Овчаренко Т.Д. Патріотичне виховання студентів – найважливіший напрямок виховної роботи в сучасних умовах.....	56
Прилуцька А.Є. Університетська наука та її роль у формуванні аксіосфери сучасного українського суспільства.....	59
Татакі Д.Д. До питання про шляхи реформування пенсійної системи України.....	62

СЕКЦІЯ 4 «ТРАНСФОРМАЦІЙНІ ПРОЦЕСИ У СВІТІ, УКРАЇНСЬКОМУ СУСПІЛЬСТВІ, ДЕРЖАВІ ТА ЕКОНОМІЦІ»

Гегечкорі О.В., Семенов С.С. Екологічна глобалізація та світоглядна культура.....	66
Іващенко А.Г. Проблеми банківського кредитування малих та середніх підприємств України.....	68
Кучерук М.С. Проголошення Незалежності, «Помаранчева» революція, Революція Гідності: ланки одного ланцюга?.....	72
Піча В.М. Україна в просторі сучасного європейського співтовариства.....	75

СЕКЦІЯ 5 «ПОЛІТИЧНА СИСТЕМА УКРАЇНИ ТА ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ЇЇ ФУНКЦІОНУВАННЯ»

Грушицька І.Б., Ляшенко Д.О. Розвиток та трансформація партійної системи в Україні.....	77
Пелевин Е.Ю., Мамонтова Э.В. Место и роль историко-архитектурного наследия в формировании концептуальных основ государственной политики памяти.....	80
Шановська О.А. Політико-культурна зумовленість сучасних транзитологічних проблем: вплив інтегруючого чинника на стан політичної системи в Україні.....	83

СЕКЦІЯ 6 «СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНИЙ РОЗВИТОК УКРАЇНИ: ФІЛОСОФСЬКИЙ, ІСТОРИЧНИЙ ТА КУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТИ»

Агафонова Є.О. Стереотипи про Україну в сприйнятті європейських країн.....	86
Бандус В.О. Діяльність В.О. Добровольського на посаді завідуючого кафедрою «деталі машин» ОПІ (1923-1941 рр.).....	89
Воробйова Г.В. Материнська відзнака	91

Грицюта О.О. Внесок Київського відділення Російського Технічного Товариства у розвиток технічної освіти.....	94
Зазимко Н.С. Отказ от вредных привычек как фактор здорового образа жизни.....	97
Іваніченко Л.М. На шляху до свободи: боротьба Н. Махна проти комуністично-більшовицьких «визволителів».....	100
Корнієнко К.В. Еволюція політичних поглядів Д. Дорошенка.....	105
Моїсеєва Т.М. Єврейські богадільні у дожовтневий час (статутні принципи діяльності).....	107
Нестеренко О.П. Історія берестяного промислу в Україні.....	109
Ницевич А.Д. Проблемы экологии городского Автомобільного транспорта.....	113
Петелкакі В.Ф., Петелкакі В.В., Чередніченко Т.М. Плавання як елемент професійно-прикладної фізичної підготовки.....	117
Федорова А.И. Старообрядцы-поповцы г. Одессы в начале XX в.....	119

СЕКЦІЯ 7 «ДЕРЖАВНА ІНФОРМАЦІЙНА ПОЛІТИКА В УКРАЇНІ ТА ШЛЯХИ ЇЇ РЕАЛІЗАЦІЇ»

Білоусов О.С. Міжнародне політико-правове співробітництво у подоланні «цифрової нерівності».....	122
Василенко О.П., Нірян О.П. Нормативно-правові аспекти електронного документообігу в Україні.....	126
Гибински Л. Опыт Болгарии в построении электронного управления...128	
Кубко В.П. Організаційне забезпечення комунікативної Стратегії туристичної компанії.....	131
Кубко В.П., Компанієць І.І. Застосування консалтинговими службами сучасних методик для пошуку раціональних рішень проблем підприємства.....	134
Мельник О.В. Вплив міфології Радянського Союзу на інформаційну політику України (2014-2017 рр.): за матеріалами Інтернет-ресурсів.....	136
Онуфрієнко Л.В. Документування господарської діяльності підприємства харчової промисловості ТОВ «Групи компаній «Содружество».....	139
Спрінсян В.Г. Понятійний апарат документаційного менеджменту.....	140
Сторчак Д.В. Документаційне забезпечення навчально-методичної діяльності кафедри як структурного підрозділу ВНЗ.....	144
Татакі О.О., Московська Ю.А. Бізнес-план як необхідний аналітичний документ започаткування власної справи.....	145

Одновременно в неокружническом служил о. Стефан (Кравцов). В 1906 г. окружники и неокружники Одессы примирились, хотя проблем в связи с этим не убавилось.

Литература:

1. Общины Украины. История общины. Одесса. [Электронный ресурс.] — Режим доступа: <https://sites.google.com/site/staroobradcestvo/church/odessa-1-4>
2. Пригарин А.А. Старообрядцы в Одессе: забытые факты истории // Старообрядчество Украины и России: прошлое и современность. — К., 2004. — С.21-29.
3. Российский государственный архив древних актов. — Ф. 1475. — Д. 240.
4. Там же. — Д. 250.
5. Там же. — Д. 251.
6. Федорова А.И. Избрание и посвящение измаильского епископа Силуана в сан митрополита // Старообрядчество: история, культура, современность. — Великий Новгород, 2010. — С. 167-175.
7. Федорова А.І. Одеські купці-старообрядці (кінець ХІХ — початок ХХ ст.) // Інтелігенція і влада. Серія: Історія. — Вип. 34. — Одеса: Астропринт, 2016. — С. 72-87.

СЕКЦІЯ 7

ДЕРЖАВНА ІНФОРМАЦІЙНА ПОЛІТИКА В УКРАЇНІ ТА ШЛЯХИ ЇЇ РЕАЛІЗАЦІЇ

Білоусов О.С.

д. п. н., професор, кафедра правознавства,
Одеський національний політехнічний університет
(Одеса, Україна)

МІЖНАРОДНЕ ПОЛІТИКО-ПРАВОВЕ СПІВРОБІТНИЦТВО У ПОДОЛАННІ «ЦИФРОВОЇ НЕРІВНОСТІ»

В умовах глобалізаційних процесів у світі особливо гостро постала і потребує негайного реагування та обставина, що зберігається та навіть збільшується значний інформаційно-технологічний розрив між країнами Заходу й іншим світом. Цей феномен останніми роками визначають зазвичай як «цифрову нерівність».

Показово, що на цю обставину, як на суттєвий фактор гальмування глобальних інтеграційних процесів, світове товариство звертало увагу ще на початку 80-х років ХХ ст. Так, наприклад, Генеральна конференція ЮНЕСКО, що відбулась у жовтні 1980 р., ухвалила резолюцію, на основі

якої мав формуватися новий міжнародний і комунікаційний простір [4, С. 242–243].

Наступні два десятиліття після ухвалення вказаної вище Резолюції ГК ЮНЕСКО переконливо продемонстрували погіршення стану справ щодо окресленої проблеми: безпрецедентне прискорення інформаційно-технологічних процесів не тільки закріплювало існуючий розрив між країнами так званого «золотого мільярду» та іншим світом, а й з кожним днем його збільшувало. Це врешті решт й спонукало до прийняття на саміті 22 липня 2000 р. «Хартії глобального інформаційного суспільства» (яка через те більш відома саме як «Окінавська хартія глобального інформаційного суспільства»), яка значною мірою визначила подальші шляхи становлення глобального інформаційного суспільства у XXI ст.

Звичайно ж даний міжнародно-правовий акт носив у цілому декларативний характер, що, зокрема, знайшло відображення у закріпленні його статусу саме як хартії. Разом з тим, оцінюючи його значення, слід погодитися і з думкою дослідників, які зазначають, що «Правове забезпечення розвитку Глобального інформаційного суспільства починається з прийняття Окінавської хартії глобального інформаційного суспільства, яка сприяла прийняттю у подальшому таких глобальних за сферою дії і суспільним значенням актів, як Декларація тисячоліття ООН (2000 р.), Конвенція Ради Європи про кіберзлочинність (2001 р.) та Додатковий протокол до Конвенції Ради Європи про кіберзлочинність (2003 р.)» та «...Окінавська хартія дала поштовх пошукам нових шляхів подолання нерівномірного розвитку інформаційних і комунікаційних технологій, що заважає процесам глобалізації» [1, С. 15].

Виходячи з того, що кожна людина повинна мати можливість користуватися тими благами, які надає глобальне інформаційне суспільство, основною наскрізною ідеєю Окінавської хартії стала ідея необхідності скорочення розриву в доступі до інформаційних технологій між розвинутими країнами і країнами, що розвиваються.

Методологічні засади, основні ідеї та принципи Окінавської декларації значною мірою вплинули на зміст Декларації Тисячоліття Організації Об'єднаних Націй, прийнятої у 2000 році на сесії Генеральної Асамблеї ООН і затвердженої 189 державами світу. Декларація Тисячоліття ООН започаткувала процес досягнення світовою спільнотою визначених до 2015 року результатів у тих сферах, де нерівномірність глобального людського розвитку виявилася найгострішою [7, С. 14].

Автори Декларації Тисячоліття ООН продемонстрували розуміння того факту, що саме прискорений розвиток інформаційно-комунікативних технологій має посприяти досягненню (прямо або ж опосередковано) практично всіх Цілей Розвитку Тисячоліття. Крім того, у тексті самої декларації, серед іншого, йдеться й про те, що її укладачі сповнені рішучості «...вжити заходів до того, щоб всі могли користуватися благами

нових технологій, особливо інформаційних і комунікаційних, у відповідності з рекомендаціями, що містяться в Декларації міністрів на сесії ЕКОСОП 2000 р.» [2].

У 2002 р. Генеральна асамблея ООН приймає резолюцію про схвалення ініціативи ІТУ щодо проведення Всесвітнього саміту з питань Інформаційного суспільства у два етапи, а в 2003 і в 2005 роках відповідно до цих рішень відбуваються Женевський та Туніський етапи вказаного саміту. Сам факт організації і проведення WSIS вже став свідченням величезної популярності у світі як самого терміну «інформаційне суспільство», так і тих концепцій (за всієї їх неоднорідності), що претендують на його змістовне наповнення.

Аналізуючи преамбулу Женевської Декларації, країни-учасники першого етапу Всесвітнього саміту з питань інформаційного суспільства проголосили «...спільне прагнення і рішучість побудувати орієнтоване на інтереси людей, відкрите для всіх і спрямоване на розвиток інформаційне суспільство, в якому кожний може створювати інформацію і знання, мати до них доступ, користуватися й обмінюватися ними, даючи змогу окремим особам, громадам і народам повною мірою реалізувати свій потенціал, сприяючи своєму сталому розвитку і підвищуючи якість свого життя на основі цілей і принципів Статуту Організації Об'єднаних Націй і поважаючи в повному обсязі та підтримуючи Загальну декларацію прав людини» [3].

Не уникає Женевська Декларація і найгостріших проблемних моментів, а саме – цифрової нерівності, яка дуже чітко наявна у світі не тільки у різних суспільствах, але й у середині суспільств. І це необхідно подолати, перетворити цю цифрову нерівність у цифрові можливості для всіх, зокрема для тих, кому загрожує відставання і подальша маргіналізація. Перш за все, необхідно створити спеціальні умови та можливості їх використання для молоді, маргіналізованих і уразливих груп суспільства, включаючи мігрантів, внутрішньо переміщених осіб і біженців, безробітних і знедолених людей, меншостей і кочових народів, а також для людей похилого віку та осіб з обмеженими можливостями.

Однією з новаторських ідей Женевської Декларації стала ідея про те, що для подолання цифрової нерівності потрібне запровадження «цифрової солідарності» [3].

Під час проведення другого етапу Всесвітнього саміту з питань інформаційного суспільства (WSIS), (Тунісі 16–18.11.2005р.), представники держав-учасниць, поперед усе, підтвердили свою безумовну підтримку Декларації принципів і Планові дій, прийнятим на першому етапі Всесвітнього саміту з питань інформаційного суспільства, що відбувся в Женеві в грудні 2003 р. Це було зафіксовано, зокрема, і в основних документах, прийнятих Туніським самітом, які стали відомими

як Туніське зобов'язання та Туніська програма для інформаційного суспільства.

Так, у Туніському зобов'язанні декларувалася необхідність «побудувати орієнтоване на інтереси людей, відкрите для всіх і спрямоване на розвиток інформаційне суспільство на основі цілей і принципів Статуту Організації Об'єднаних Націй, міжнародного права і принципу багатосторонніх відносин, дотримуючи в повному обсязі і підтримуючи Загальну декларацію прав людини, для того щоб люди в усім світі могли створювати інформацію і знання, мати до них доступ, користуватися й обмінюватися ними, аби повною мірою розкрити свій потенціал і реалізувати погоджені на міжнародному рівні цілі і завдання розвитку, включаючи Цілі розвитку тисячоліття» [5].

На думку організаторів та учасників Туніського саміту, він надав унікальну можливість для підвищення рівня інформованості про блага, які інформаційні і комунікаційні технології (ІКТ) можуть дати людству, і про засоби, якими вони можуть змінити діяльність, взаємини і життя людей.

У Туніській програмі для інформаційного суспільства значна увага приділялася ролі Фонду цифрової солідарності (ФЦС), заснованого ще під час першого, женецького етапу саміту як інноваційного фінансового механізму добровільного характеру, відкритого для участі заінтересованих сторін, завдання якого полягає в перетворенні цифрової нерівності у цифрові можливості для країн, що розвиваються, через зосередження переважно на особливих і невідкладних потребах на місцевому рівні і вишукування нових джерел добровільного фінансування «солідарності».

Література:

1. Гуцал К. А. Окінавська хартія глобального інформаційного суспільства в контексті світових глобалізаційних процесів / К. А. Гуцал // Держава та регіони. Серія : Соціальні комунікації. – 2010. – № 1. – С. 11–15.
2. Декларація тисячоліття Організації Об'єднаних Націй. Затверджена резолюцією 55/2 Генеральної Асамблеї від 8 вересня 2000 р. // [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/995_621
3. Женецька Декларація принципів : Побудова інформаційного суспільства: глобальна задача в новому тисячолітті // [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://apitu.org.ua>
4. Зернецька О. В. Глобальний розвиток системи масової комунікації і міжнародні відносини / О. В. Зернецька. – К. : Освіта, 1999. – 351 с.
5. Туніське зобов'язання [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://apitu.org.ua/wsis/tp> <http://apitu.org.ua/wsis/tz>
6. Цілі Розвитку Тисячоліття. Україна – 2010. Національна доповідь : Міністерство економіки України. – К. : Б. в. – 2010. – 107 с.